SERIA II.—ANUL IV, No. 700. **O singură editie** LUNĂ, 2 MARTIE 1898.

NUMĂRUL 10 BANĂ

ABONAMENTELE

Încep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ luni şi se plătese tot-d'a-una înainte

In *Bucureşti* la Casa Administraţieĭ

In *judeţe* şi *streinătate* prin mandate poştale

Un an in ţară 30 leĭ; in streinătate 50 leĭ

Şase luni . . . 15 » » » 25 »

Treĭ luni . . . 8 » » » 13 »

Un număr in streinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACŢIA

No. 3. — STRADA CLEMENŢEĬ — No. 3

EPOCA

TELEFON

NUMĂRUL 10 BANĂ

ANUNCIURILE

In Bucureşti şi judeţe *se primesc* numaĭ la Administraţie

In streinătate, *direct la administraţie* şi la toate oficiile de publicitate

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0.30 b. linia

» » » III . . . 2.— leĭ »

» » » II . . . . 3.— » »

Inserţiile şi reclamele 3 leĭ rîndul

UN NUMĂR VECHIŬ 80 BANĂ

ADMINISTRAŢIA

No. 3 — STRADA CLEMENŢEĬ — No. 3

Infierarea regimuluĭ la Cameră

GUVERNUL LIBERAL INFIERAT DE PARTIDUL LIBERAL

Guvernul care a pîngărit Biserica şi apoĭ a revenit la putere ca să dovedească că se poate clătina nepedepsit aşezămîntul secular al Bisericeĭ noastre, guvernul care a batjocorit cele maĭ scumpe sentimente naţionaliste exaltate de el însuşĭ în opoziţie, guvernul sperjur la toate angajamentele sale, a ajuns acum să revolte pe însişĭ fruntaşiĭ partiduluĭ liberal.

Rechizitorul făcut de d. Fleva, erĭ, la Cameră, îndreptăţeşte toate aceste invinuirĭ ce am adus noĭ guvernuluĭ d-luĭ Sturdza.

Dar osîndaluĭ a fost maĭ aspră, căcĭ d. Fleva a vorbit în numele căpeteniilor partiduluĭ liberal.

Majoritatea comitetuluĭ de zece care avea, în opoziţie, direcţiunea partiduluĭ liberal, a înfierat, erĭ, prin organul d-luĭ Fleva, guvernul d-luĭ Sturdza.

Şi ce fel de învinuirĭ a adus guvernuluĭ d. Fleva în numele comitetuluĭ liberal?

Guvernul acesta, a zis d. Fleva, e anti-naţional şi anti-liberal, renegat de la programul său şi renegat de toţĭ fruntaşiĭ partiduluĭ.

A fost o adevărată execuţie.

O persoană prezentă la şedinţă făcea următoarea reflecţie: «Nu şĭ-aŭ spălat liberaliĭ cămăşile în familie. Şĭ-aŭ spălat izmenele în familie».

Credem că acum M. S. Regele ne poate crede cînd afirmăm că un aşa regim nu e tolerabil.

Aceasta o spunem fiind-că Majestatea Sa a inaugurat, în 1895, cînd cu de la sine putere a chemat pe liberalĭ, o nouă politică.

Această politică se poate judeca azĭ, după rezultate.

Fără a discuta teoria constituţională, ne putem întreba dacă sub noua eră constituţională avem guverne maĭ bune saŭ maĭ rele ca înainte.

Şi răspundem, sprijiniţĭ şi pe mărturisirile majorităţiĭ comitetuluĭ liberal, că guvernul acesta e cel maĭ răŭ pe care l'am avut de la 1866 pînă azĭ.

Credem că Majestatea Sa e doritoare ca guvernele Sale să fie maĭ bune ca cele-l'alte.

Numaĭ ast-fel se justifică noua teorie constituţională.

„ALTE AFACERĬ..."

In şedinţa de Vinerĭ a Camereĭ, cu ocaziunea interpelărĭĭ asupra afacereĭ Wachtel, guvernul a aruncat, prin gura d-luĭ ministru de finanţe, nişte cuvinte extraordinar de grave:

— Guvernul va vorbi, a spus d. Cantacuzino, nu numaĭ despre afacerea Wachtel, ci şi despre «ALTE AFACERĬ».

Adînca emoţiune, pe care a stărnit-o această declaraţiune, reclamă desluşirĭ categorice.

DE CE A DEMISIONAT D. P. Grădişteanu?

D. P. Grădişteanu şi-a dat demisia în şedinţa de Vinerĭ a Senatuluĭ din vice-preşedinţie, pe motivul că în şedinţa precedentă a fost atacat de un membru al majorităţiĭ, d. Al. Constantinescu, fără ca majoritatea să-i fi dat cuvenita satisfacţiune. Demisiunea respinsă, a fost imediat reiterată, dar preşedintele a declarat că nu se poate pune la vot de cît în şedinţa următoare.

Erĭ, înainte de deschiderea şedinţeĭ, d. Dim. Sturdza a dat ordin majorităţeĭ din Senat să respingă demisiunea d-luĭ Grădişteanu. Acest cuvînt de ordine a fost comunicat în cea maĭ mare taină senatorilor guvernamentalĭ de către chestoriĭ Senatuluĭ.

Era linişte perfectă la Senat. Nicĭ un semn, nicĭ un incident care să prevestească furtuna ce a izbucnit.

Unĭ dintre drapelişti aŭ aflat însă despre cuvîntul de ordine al guvernuluĭ şi, comunicînd-l d-luĭ P. Grădişteanu, aŭ decis să profite de această împrejurare, ca să surprindă pe guvern, care nu era reprezintat la Senat de cît de către d-niĭ general Berendeiŭ şi Spiru Haret, cu un vot de blam indirect.

Deschizîndu-se şedinţa, d. P. Grădişteanu îşĭ reiterează demisiunea, dar nu pe motivele din şedinţa de Vinerĭ, ci pentru motive de un ordin pur politic.

D-sa a biciuit cu o extremă energie politica generală a guvernuluĭ, spunînd că politica externă a d-luĭ Sturdza este o înjosire a neamuluĭ romînesc.

Aceste sunt vederile mele, încheie d. Grădişteanu rechizitoriul său, şi dacă în urma acesteĭ declaraţiĭ sincere Senatul persistă în a-mĭ respinge demisiunea, eŭ sunt la ordinele d voastre.

Cuvintele d-luĭ P. Grădişteanu aŭ căsut ca o bombă, aŭ fost o surprindere pentru toţĭ. Minoritatea drapelistă a aplaudat cu frenezie, iar majoritatea a stat buimăcită pe loc.

— Poftiţĭ de respingeţĭ demisia! răsunaŭ prin sală întreruperile drapelişti lor.

Şi, în adevăr, conform cuvîntuluĭ de ordine dat de d. Dim. Sturdza, urma să se voteze respingerea demisiuneĭ.

Dar respingerea demisiuneĭ, în urma declaraţiilor făcute de d. Grădişteanu, ar fi implicat un vot de blam la adresa guvernuluĭ.

Atuncĭ, după ce se face tăcere cîte-va secunde, d. Mişu Schina ia cuvîntul şi spune:

— De oare-ce motivele pe carĭ le-a invocat azĭ d. Grădişteanu diferă de cele de erĭ şi sunt de un ordin pur politic, propun să suspendăm şedinţa ca să ne sfătuim asupra acesteĭ demisiunĭ!

Şi, în mijlocul uneĭ zăpăceli enorme, şedinţa a fost suspendată.

Numaĭ graţie acestuĭ truc al d-luĭ Mişu Schina a scăpat guvernul de un vot de blam.

Scandalul ne maĭ pomenit în analele Senatuluĭ, ce a urmat în timpul suspendăriĭ şedinţeĭ, se poate ceti pe larg la reportajul parlamentar.

ADMINISTRATIUNEA JUSTIŢIEĬ

N'am avut marĭ iluziunĭ despre d. Pallade.

Cu toate astea, de la un om care a făcut atîţia anĭ opoziţiune luĭ Ion Brătianu şi apoĭ guvernuluĭ conservator, nu se putea aştepta ca, aşa de curînd, după un timp atît de scurt de minister, să ajungă în halul oamenilor carĭ hîrşiţĭ cu nevoile guvernămîntuluĭ, comit fără nicĭ o hezitare acte rele.

Deşi nu e ministru al justiţieĭ de cît de o lună, d. Pallade are deja la activul său un şir de acte condamnabile.

Iată-le:

Inaintarea judecătoruluĭ de instrucţie Vasiliu cel din afacerea mitropolitană, înaintare care a indignat pe toată lumea.

Degradarea primuluĭ-procuror d. Sărăţeanu.

Rolul parchetuluĭ în afacerea duelului, cînd atîţia oamenĭ carĭ cad sub aceleaşĭ prevederĭ ale coduluĭ, nu sunt urmăriţĭ.

In sfîrşit, scandalul de la Curtea de Casaţiune.

Pentru un timp atît de scurt, e de sigur foarte mult.

D. Pallade poate deja concura, pe calea asta, cu mulţiĭ din liberaliĭ îmbătrîniţĭ în rele.

PATRU VICE-PRESEDINTĬ DEMISIONATĬ

Patru vice-preşedinţĭ,—cîte doĭ de fiecare Adunare—aŭ demisionat: dd. P. Grădişteanu şi V. A. Urechiă la Senat, şi dd. Vasile Lascar şi St. Şendrea la Cameră.

Demisiunea acestor domnĭ a avut loc în nişte condiţiunĭ excepţionale, carĭ agravează în mod considerabil putreda deja situaţie a guvernuluĭ d-luĭ D. Sturdza.

Vice-preşedinţiĭ Senatuluĭ aŭ demisionat ca o protestare în contra politiceĭ guvernuluĭ, politică care, după expresiunea d-luĭ Grădişteanu, a înjosit neamul nostru; iar vice-preşedinţiĭ Camereĭ aŭ demisionat ca o solemnă protestare în contra procedeurilor arbitrare ale d-luĭ Giani, care, în conivenţă cu guvernul, a permis, în contra textuluĭ precis al regulamentuluĭ Camereĭ, să se continue discuţia după orele 6, votîndu-se prelungirea abia la orele 6 şi 10 minute.

In aşa hal am ajuns cu parlamentul sub regimul partiduluĭ liberal.

Infierarea regimuluĭ în Cameră

In ananele noastre parlamentare n'a fost şedinţă maĭ scandaloasă ca cea de erĭ a Camereĭ. Intr'o singură şedinţă, guvernul s'a făcut vinovat de cele maĭ incalificabile apucăturĭ. S'a căutat a se înăbuşi vocea opoziţieĭ liberale cu o lipsă de ruşine ne maĭ pomenită, comiţîndu-se cele maĭ flagrante călcărĭ de regulament. Apucăturile păcătoase de carĭ a dat o dovadă patentă guvernul fără de ruşine al d luĭ Sturdza, erĭ, la Cameră, vor rămînea ca o pată murdară în ananelele noastre parlamentare.

La criticile severe ale d-luĭ Fleva, guvernul n'a putut răspunde de cît prin vociferările mamelucilor săĭ carĭ, organizaţĭ pe căprărĭ, transformaseră parlamentul într'un grajd A domnit regimul Mastodonţilor şi al Filipoilor.

Guvernul, care pretinde că reprezintă partidul liberal, a avut pe ziua de erĭ pe toţĭ fruntaşiĭ liberalĭ în contra-ĭ.

Dar să povestim pe scurt cele petrecute:

Inainte de şedinţă

Atmosfera e încărcată. Incă de de la ora unu se observă o animaţie extra-ordinară în împrejurimile Camereĭ. Mulţĭ curioşĭ vin să asiste la şedinţă. Dar şi guvernul 'şĭ-a luat măsurile spre a forma un *public* binevoitor. Pilcurĭ, pilcurĭ sosesc agenţiĭ regimuluĭ; cu aceştia se umplu tribunele. Nicĭ tribuna diplomatică nu e ferită de această invasiune. Nu maĭ vorbim de tribuna presei, care e împodobită cu cîte-va florĭ colectiviste din cele maĭ parfumate.

La ora 1 jum., Camera e înţesată de lume. Sunt aproape 1500 de oamenĭ.

Deputaţiĭ sosesc maĭ de vreme ca de obiceiŭ. Se vede că prefecţiĭ 'şĭ-aŭ făcut datoria în conştiinţă.

La apelul nominal răspund 138 domnĭ deputaţĭ, iar maĭ tîrziŭ, la orele 6, răspund 158, număr extra-ordinar de urcat, cu totul neobicinuit.

Dar iată că sună orele 2. Pe fotoliul prezidenţial apare genialul d. Tache Giani. Cu mirare constată unĭ că d. Giani se găseşte în stare *anormală*, de oare-ce, spun alţiĭ, preşedintele Camereĭ nu trecuse încă pe la bufet.

Se face apelul nominal. Pe banca ministerială iaŭ loc mutrele cunoscute din guvern.

Un intermezzo

Pentru o şedinţă ca cea de erĭ, guvernuluĭ îĭ trebue un truc spre a pipăi pulsul Camereĭ.

Gravul Epurescu, întreabă dar guvernul asupra zgomotelor neadevărate răspîndite împrejurul conversiuneĭ.

Trucul prea era nedibăciŭ; mulţĭ deputaţĭ rîd.

D. Gogu Cantacuzino, luînd cuvîntul, îşĭ laudă conversiunea şi ştiind că nu toţĭ pricep asemenea chestiĭ, zmulge aplauzele majorităţeĭ spunînd că termenul este de 60 de anĭ şi că emisinnea se va face cu 91 şi jumătate, din care se va scădea unu la sută comision.

Mamelucii carĭ nu pricep ce înseamnă o conversiune aplaudă în mod zgomotos.

La orele 2 şi jumătate se intră în ordinea zileĭ.

Interpelarea d-luĭ Fleva

D. Fleva se urcă la tribună. D-sa pare cam emoţionat. Se face o tăcere adîncă. Imprejurul tribuneĭ iaŭ loc vre o 10 drapelişti printre carĭ şi d. Delavrancea.

Banca ministerială e în complectul eĭ. Unĭ din membriĭ majorităţeĭ 'şĭ-aŭ părăsit locurile obicinuite şi se aşează în partea dreaptă a Camereĭ unde sunt îngrămădiţĭ în mod compact, mamelucii guvernuluĭ. D. Mărgăritescu mastodontul stă în picioare, la capătul primeĭ băncĭ, în apropiere de banca ministerială.

Tribunul îşĭ începe discursul. La inceput domol, liniştit, arătînd Camereĭ sumarul cuvîntăreĭ sale. Dar încet-încet, vocea d-luĭ Fleva se încălzeşte, gesturile devin maĭ viĭ, cuvîntul maĭ energic. D. Fleva biciueşte guvernul cu cunoscuta-ĭ vervă şi pe icĭ-colea caracterizează situaţia cu cîte un cuvînt de spirit, provocînd numeroase aplauze.

Pentru moment, majoritatea e calmă. Pe icĭ-colea cîte o întrerupere nesărată a luĭ Filipoiŭ, cîte o eşire intempestivă a luĭ Mărgăritescu, imediat comprimate de guvernamentaliĭ ceva maĭ inteligenţĭ.

Mormîntul luĭ Ion Brătianu

Liniştea însă nu e de cît aparentă. O scîntee şi pudreria guvernamentală va lua foc.

— Exploataţĭ pînă şi mormîntul luĭ Ion Brătianu, exclamă d. Fleva.

D. Cantacuzino protestează.

— D-le Fleva, rîzĭ pe mormîntul luĭ Ion Brătianu!

Majoritatea aplaudă cu frenezie aruncînd diferite epitete minorităţeĭ.

— Vă voiŭ arăta eŭ cine insultă memoria luĭ Ion Brătianu, ripostează d. Fleva.

Minoritatea izbucneşte în tunete de aplauze. Toată Camera e în picioare şi vociferările durează cîte-va minute.

In fine se restabileşte ordinea.

Se suspendă şedinţa; la redeschidere d. Fleva continuă.

D. Fleva ajunge la acuzarea că guvernul nu respectă libertatea alegerilor.

Voiţĭ dovezĭ? Intrebaţĭ pe colegiĭ noştri din Teleorman, întrebaţĭ pe d. Grigorescu.

Voiţĭ o dovadă maĭ izbitoare? Iată împărţirea alegătorilor pe comisariate, iată şi autografele agenţilor de poliţie; d. Fleva arată nişte facsimile publicate de *Epoca* cu ocazia uneĭ alegerĭ la Ploeştĭ.

D. C. Stoicescu, voind să desminţă, primeşte o straşnică săpuneală din partea d-luĭ Dobrescu-Prahova, iar d. Politimos cu vocea luĭ de stentor:

— Nu daţĭ crezămînt d-luĭ Stoicescu de şi e un fost ministru.

D. Stoicescu înghite şi tace.

Scandalul

D. Fleva continuă cu dovezile despre incapacitatea administrativă a funcţionarilor regimuluĭ şi pentru aceasta citează cazul scrisoreĭ anonime ticluită de însuşĭ prefectul de Muşcel Nicolau în contra deputatuluĭ Ghica Anastasescu.

De odată d. Ferechide întrerupe.

— E o minciună!

Este de nedescris spectacolul ce ni l'a oferit Camera la această întrerupere a d-luĭ Ferechide.

— Să-şĭ retragă cuvîntul imediat ministrul! strigă unĭ.

— Nu e minciună! zbiară d. Ghica Anastasescu. Protestez în contra cuvintelor d-luĭ Ferechide, d-sa ştie că nu e o minciună.

— Somăm pe d. Ferechide să facă scuze! strigă în cor maĭ mulţĭ deputaţĭ.

Zgomotul e asurzitor. Toţĭ deputaţiĭ sunt în picioare. Toţĭ vociferează.

Printre ceĭ maĭ energicĭ este d. V. Lascar. Fostul ministru liberal, apostrofează banca ministerială cerînd d-luĭ ministru să îşĭ retragă cuvîntul.

D. Ferechide încearcă să spue ceva, dar nu 'l aude nimenĭ.

Zgomotul se măreşte din ce în ce.

D. Lascar se sue la tribună şi cere ca ministrul să facă amendă onorabilă.

E un adevărat scandal. Minoritatea devenind din ce în ce maĭ agresivă continuarea şedinţeĭ devine imposibilă. D. Giani fuge de pe fotoliul său şi cu toate că şedinţa e suspendată, zgomotul e acelaş, vociferările nu maĭ încetează, şi la un moment dat o lucăerare pare inevitabilă.

La redeschiderea şedinţeĭ, d. Ferechide, face scuze formale şi complecte.

Alĭ doilea scandal

D. Fleva trece la chestia fostuluĭ mitropolit.

Primul guvern liberal a fost prăbuşit de afacerea mitropolituluĭ şi aţĭ fost nevoiţĭ să vă adresaţĭ liniştituluĭ Aurelian spre a aduce linişte în ţară şi a scăpa partidul de peire, iar după ce v'a scăpat, acum îl acoperiţĭ de calomniĭ şi de insinuărĭ.

— Dar nu ne-a scăpat el, strigă majoritatea, n'aveam nevoe de nimenĭ.

— Cum, maĭ îndrăzniţĭ să contestaţĭ acest lucru? exclamă d. V. Lascar. Cine nu ştie că d. Sturdza a venit plîngînd la mine şi la d. Aurelian, rugîndu-ne să-l scăpăm din încurcătura în care singur se vîrise? Maĭ îndrăzniţĭ să spuneţĭ că nu?

Se face o adevărată ovaţiune d-luĭ Lascar, iar d. Sturdza devine din ce în ce maĭ mititel.

Prelungirea şedinţeĭ

La orele 6 şi 10 minute, d. Giani comunică d-luĭ Fleva că trebue să consulte Camera pentru prelungirea şedinţeĭ.

— Lunĭ, Lunĭ! strigă minoritatea.

Majoritatea care primise cuvîntul de ordine de la guvern, cere prelungirea şedinţeĭ.

— Să se pue la vot.

— Lunĭ, răspunde minoritatea.

Iarăşĭ zgomot şi vociferărĭ care durează 20 de minute.

Deputaţiĭ sunt toţĭ în incintă. Se schimbă cuvinte groase; acuzaţiunile şi injuriile curg ca ploaia.

Dar mamelucii cer cu inzistenţă prelungirea şedinţeĭ.

— Dar nu se maĭ poate. E o tiranie. Acesta este regim liberal? Protestăm.

După puţin, d. Giani se hotărăşte a comunica Camereĭ că pune la vot prelungirea.

Iarăşĭ zgomot. Opozanţiĭ ocupă tribuna şi sechestrează urnele. Cu mare greutate, Chestoriĭ iaŭ urnele din mîinile opozanţilor.

In fine se începe votarea.

Votul se face cu apelul nominal şi cu bile.

Guvernul obţine 108 de voturĭ, iar opoziţia 50.

D. preşedinte invită pe d. Fleva să continue. D. Fleva refuză.

D. Morţun înfierează procedeul liberal al guvernuluĭ spunînd că i nedemn.

In mijlocul uneĭ emoţiunĭ de nedescris, şi a unuĭ zgomot asurzitor, d. V. Lascar se sue la tribună şi după ce stigmatizează procedarea băncĭ ministeriale invită pe d. Sturdza să declare dacă aprobă ce s'a făcut.

D. Sturdza tace.

— Atuncĭ, zice d. Lascar, în numele d-luĭ Şendrea şi al meŭ, declar că ne retragem de la biuroŭ.

Majoritatea e complectamente afară din fire. Ea încă nu pricepe gravitatea declaraţieĭ făcută de d-niĭ Lascar şi Şendrea.

Toţĭ opozanţiĭ aclamă pe d. Lascar făcîndu-ĭ adevărate ovaţiunĭ.

D. Fleva continuă încă cîte-va minute şi după aceea se amînă discuţia pe *Marţĭ*.

De ce pe Marţĭ?

Ca guvernul să poată face ceva tocmeli?

TRIBUNA LITERARA

GAZDA MEA

— SCHIŢĂ —

Dacă mergĭ cu tramvaiul prin Popa-Tatu, pînă la Matache măcelaru, întoarce-ţĭ capul spre dreapta, cititorule, aşa ca la vre-o sută de paşĭ maĭ încoa de calea Griviţeĭ, şi-aĭ să vezĭ o casă c'un chioşc de ziare la poartă.

Mărimea clădireĭ în care m'am războit eŭ cu sărăcia maĭ bine de un an, pentru ochiĭ uneĭ furnicĭ, trebue să pară enormă ca o piramidă egipteană, dar pentr'un dobitoc maĭ mare e alt-ceva. Pisicile, de pildă, amatoare de aventurĭ, dintr'un salt sunt pe acoperiş.

Culoarea chip şi seamăn e galbenă, dar tocmaĭ pentru asta sînt oameniĭ nedumeriţĭ. Unĭ cred că este aşa din cauza vechimeĭ, iar alţiĭ bănuesc că biata casă e galbenă de spaimă, ca nu cum-va, în puterea nopţiĭ, vre-un beţiv maĭ îndîrjit să-ĭ trîntească un pumn zdravăn şi s'o trmită după răposata cofetărie de alăturĭ.

Gazda mea, o nemţoaică grasă şi bătrînă, meşteră de prăjiturĭ cu mac, avea un căţel chior şi zbîrlit şi-un bărbat trenţăros ca un scăpătat nobil spaniol.

Domnu Freilich,—aşa 'l chema,—era unul din ceĭ maĭ harnicĭ lucrătorĭ la atelierul de reparaţiunĭ al căilor ferate. Şi dacă toată ziua repara necontenit la maşinĭ, apoĭ, seara cînd eşia de la lucru, nu se maĭ gîndea bietul om de cît la repararea forţelor pierdute.

Nimerea la întîmplare, cu alţĭ tovarăşĭ. în vre-o cîrciumă nouă cu vin vechiŭ şi cum maşina omenească e aşa de complicată, ţinea reparaţia ceasurĭ întregĭ.

***

In timpul ăsta, madam Freilich aşteapta moţăind p'un scăunel, la gura maşineĭ de bucate, cu rasolul fiert gata şi cu şniţelul sfîrîind într'o tigaie.

Dacă vedea că nu-ĭ maĭ soseşte odorul, îşĭ potrivea broboada pe cap şi pornea să'l caute.

La mijloc, între odaia mea şi a lor se afla o săliţă pentru păstratul lemnelor iarna.

Iĭ auzeam din năuntru cînd soseaŭ.

El bombănind furios şi înjurînd nemţeşte, ea căutînd să'l domolească şi să'l vîre maĭ repede în casă.

Seara citeam de obiceiŭ. Maĭ cu seamă în nopţile de iarnă mă culcam aproape cînd se trezeaŭ măcelariĭ din piaţă.

Dacă m'aĭ fi observat cum stam atuncĭ cu mîinile în buzunarele paltonuluĭ şi cu căciula trasă pe urechĭ, te-aĭ fi îndoit cu drept cuvînt de existenţa sobeĭ mele. Dar nu, putea să fie cineva maĭ chior de cît căţelul madameĭ şi tot ar fi văzut-o răsfăţată într'un colţ, în patru picioare şi neagră ca o dihanie urîtă, cu coşu-ĭ de tinichea încolăcit şi petrecut printr'o gaură plină de funinginĭ.

Cîte n'am tras şi cu soba asta, eŭ adică, pentru că ea nu vrea să tragă de loc! Pot zice, fără exagerare că mă băgase în răcorĭ! Cumpăram lemne şi-o umpleam bine pînă sus.

După ce lemnele se încingeaŭ, pîrîiaŭ, trozneaŭ, şuieraŭ, începea şi ea dăşuchiata să ţîşnească fum, pe semne că să-mĭ arate că nu-ĭ fum, fără foc. Nu-ĭ vorbă, fumu-ĭ vedeam eŭ, dar maĭ ales îl simţeam, dar focu-ĭ vedeam fără să-l simt!

***

Odaia mea nu era maĭ încăpătoare de cît o celulă de puşcărie şi atît de înaltă că, dacă şedeaĭ în picioare, tot maĭ rămînea loc de-o palmă între creştet şi tavan.

Pe lîngă mobilierul obişnuit în orĭ-ce casă de creştin, mă maĭ bucuram şi de tovărăşia uneĭ prăsitoare colonii de libărcĭ. Le vedeam bine pe lighioanele astea, nesuferite ca nişte pletoşĭ băeţĭ cu mustăţile rase şi fără talent, cum se înmulţesc mereŭ, răspîndite veciniс în neobosite escursiunĭ pe pereţĭ. Crăpam de ciudă şi le dam în gînd la toate prafurile de insecte, deşi gazda spunea că nu-ĭ leac pentru stîrpirea lor.

Adese-orĭ, tîrziŭ, pe la cîntatul cocoşilor, scîrţîia uşa de dincolo şi mă pomeneam cu madam Freilich în prag.

Somnoroasă, plîngînd, ţinea un clondir la subţioară şi 'ncepea:

«Nu ştii şe se faşĭ cu asta borbat a traculĭ, trimis ieĭ fin, faşĭ capu mare, taĭ la chirciuma tote pani».

www.dacoromanica.ro

Ofta din adînc și lăcrimile-i șiruiaŭ pe obrajii sbîrciți ca un balon desumflat.

Pateticul scenei era 'ntrerupt d'un glas răgușit și supărat: domnu Freilich își mina muerea la cîrciumă.

***

Intr'o seară viŭ mai de vreme acasă și văz că ușa de la odaia gazdei e deschisă. Inăuntru, pe 'ntuneric, aproape de fereastră, disting o mogîldeață cu coatele rezemate de masă, cu-o pipă 'n gură și c'un clondir alăturĭ.

Mă gîndesc ce să fie asta, cînd auz: «Facut capu mare rușine se pei cu ala scrofe». Din pat răspundea bolborosind o voce mai supțire.

Ce se întîmplase?—Mai nimic. Madam Freilich poftise o vecină la sindrofie și se cinsteaŭ în voe bună, pe cînd, lungit sub plapămă, d. Freilich sforăia cum se cade. In ciocnitul paharelor și în veselia petrecerei, se deșteptase omul necăjit și-o gonise pe musafiră.

Madam Freilich se afumase răŭ, dar vin tot mai era. Și-acum neamțul, sugînd rar din pipă și mai des din pahar, își potolea necazul că i se îmbătase nevasta.

Am cercat să-i împac. D. Freilich n'a zis nimic la început, a pufnit însă mai pe urmă, s'a înfuriat și cînd a prins o dată clondirul (gol) și l'a repezit după mine, am auzit numai cioburi zăngănind pe mașina de bucate!

A doua zi mi-am luat catrafusele.

Toma Florescu.

INFORMAȚII

***Drapelul* de azĭ conține o caracteristică notiță prin care zice că ar fi putut, în afacerea monumentului lui Ion Brătianu, să uzeze în contra d-lui Gogu Cantacuzino de aceleași mijloace perfide, de cari acesta uzează în contra d-lui Aurelian.**

Deputații guvernamentali răspîndesc vorba că prin cuvintele «alte afaceri», *d. Gogu Cantacuzino a făcut aluziune la un dosar privitor la școala de agricultură și ei se laudă că din cauza aceasta, d. Aurelian o va muia.*

Un ziar din Iași află că d. general Constantinovici, guvernatorul Basarabiei, a dat ordine de a se opri orĭ-ce legături de înrudire dintre romînii basarabeni cu cei din Romînia de pe malul drept al Prutului.

Acest ordin a produs o mare sensație între romînii din Basarabia.

Exprimăm încă o dată mirarea noastră că guvernul nu a cerut încă Parlamentului autorizarea de a urmări pe d. senator Rucșănescu, care a săvîrșit delictul de duel, care, chiar cînd nu e urmat de rănire, e pedepsit pînă la doui ani închisoare.

D. C. Sărățeanu, fost prim-procuror de Ilfov, a părăsit aseară Capitala, pentru a merge la Galați unde a fost transferat.

Un mare număr de magistrați și de tineri avocați din baroul Capitalei, aŭ însoțit pînă la gară pe simpaticul magistrat.

Consiliul comunal al orașului Galați, a fost convocat pentru a alege un primar în locul d-lui C. Plesnilă.

Se spune că fostul primar va solicita din nou sufragiile colegilor săĭ din consiliŭ spre a se face ast-fel o demonstrațiune ostilă guvernului.

Clubul *Concordia* al partidului național din Bucovina a fost convocat pe Luni în adunare generală, spre a se discuta propunerile privitoare la reorganizarea partidului.

D. N. Filipescu va prezinta primului procuror o petiție prin care va cere ca, potrivit legii, să i se libereze mandat de depunere.

Se zice că d. Palade a dat ordin ca să se complice afacerea cu tot felul de tertipuri avocățești.

S'a găsit însă mijlocul d'a sili pe reprezentantul guvernului de a lua o hotărire.

Aflăm că raportîndu-i-se erĭ după amiazĭ incidentele de la Cameră dintre d-nii Aurelian, Gogu Cantacuzino și Scorțescu, d. Eugen Stătescu a fost atît de indignat în contra ministrului de finanțe în cît a exclamat:

— De acum înainte toată răspunderea pentru situația detestabilă în care se află partidul liberal, trebue aruncată asupra acestui om răŭ și plin de fiere.

Toți amicii d-lui Eugen Stătescu aŭ condamnat aseară în termeni vehemenți pe d. Gogu Cantacuzino.

Deserțiunea d-lui V. A. Urechiă

După cum a anunțat Drapelul, *azĭ trebuia să și reînoiască d. V. A. Urechiă demisiunea sa de vice-președinte al Senatului.*

Spre uimirea drapeliștilor din Senat, d. V. A. Urechiă a lipsit de la ședința de azĭ a Senatului, ca să nu fie silit a se declara solidar cu d. P. Grădișteanu și să-și reînoiască demisiunea.

D. P. Grădișteanu însă, reînoindu-și demisiunea, a declarat că motive de ordin pur politic l'aŭ determinat la acest pas, adăogînd că nu vrea să fie bănuit că ar împărtăși politica generală a guvernului.

D. V. A. Urechiă a deserțat însă dinnaintea luptei, prin urmare cu drept cuvînt poate fi bănuit.

In culoarele Senatului se comenta foarte mult deserțiunea d-lui Urechiă.

Scandalul de la Senat

Suspendîndu-se ședința Senatului în urma intervenirei d-lui M. Schina, care voia să scape pe guvern de un vot de blam inevitabil, ce i s'ar fi dat prin respingerea demisiunei d-lui Grădișteanu, s'a produs un scandal enorm în sala de lectură a Senatului.

D-nii general Anghelescu și Perieșteanu-Buzeŭ aŭ apostrofat cu violență pe d. Orbescu, care presida Senatul, strigîndu-i:

— Boule, dacă nu te pricepi, ieși afară! — strigă generalul Anghelescu.

— Noi nu suntem argații d-tale aici, —strigă d. Perieșteanu-Buzăŭ.

Cuvintele de idiot, boŭ, măgar răsunaŭ de aproape un sfert de oră prin Senat.

In mijlocul răcnetelor celor mai mari, ușile sălilor aŭ fost închise.

In urma ordinului d-lui Sturdza, mai mulți senatori aŭ fugit și ast-fel Senatul descomplectîndu-se, ședința s'a ridicat.

D-nii V. Lascar și Șt. Șendrea, în urma unui incident aŭ demisionat din vice-președinția Camerei erĭ la orele 7,30.

Următoarea telegramă trimisă din R.-Vîlcei d-lui N. Filipescu, s'a refuzat transmiterea ei de oficiul telegrafic local:

R.-Vîlcei.

In nesocotita lor mînie vrăjmașii d-tale și-aŭ arătat și de astă-dată sălbatica lor fire, mergînd cu persecuția adversarului lor politic pînă la sacrificarea înaltului sentiment de ordine socială, că justiția trebue să fie una și aceeași pentru toți. D-ta, care ai dovedit cu prisos că te-ai condus cum nu se putea mai cavalerește și mai leal în duelul pentru care ai fost condamnat, ai eșit din această afacere, ca în tot-d'a-una, onorat și demn.

Vrăjmașii d-tale, cari înjosesc justiția, făcînd'o să apese asupra unora și să ocrotească pe alții, aŭ eșit cu pecetea infamiei pe frunte.

Sentimentele noastre de simpatie și prietenie te vor urmări tot-d'a-una.

Constantin Herescu, I. Sinescu, Nicolae R. Căpitănеanu, N. Dobriceanu, I. I. Bunescu, A. Bottea, Gr. V. Pleșoianu, Th. Florescu. Nae Dimitrescu, N. Em. Bonciu, Colonel Ivanovici, M. Tălăngescu.

***

Craiova.

Procesul duelului, care a pus încă odată în relief loialitatea și cavalerismul d-tale, s'a sfîrșit; se va sfîrși odată și cu închisoarea la care ai fost condamnat. Acolo însă ca și orĭ-unde, veĭ fi urmărit de dragostea nemărginită a tutulor prietinilor și de acolo veĭ eși mai mîndru și mai onorat, căcĭ această închisoare o suferĭ pentru că eștĭ cel mai înverșunat adversar, al acelora cari nu merită să se numească liberali.

I. Economu, C. Carianopol, Aureliu M. Eliescu, Const. Popescu, A. Warlam, N. Coandă, George Tirnoveanu, Iancu Pessacov, Tache Policrat, N. P. Cotadi, Paul Brătășanu, D. G. Stăncescu, Ștefan Pleșia, Ștefan Rusănescu, D. Cuțiana, P. Răiciulescu, Alex. Furduescu, Dr. I. Cernătescu, Petre Anastasiu, Ion D. Grecescu, Gr. Delfori, Christ. Pessacof, P. D. Bucureșteanu, dr. I. Atanasescu, C. D. Stăncescu, Iacob Strambeanu, N. P. Guran, M. Kintescu, Th. Herescu, G. I. Pesșicu, Ch. Strambeanu, C. Fudulescu, F. Slăvilescu, D. Malciu și P. Niculescu.

***

Fălticenĭ.

Respectăm hotărîrea condamnătoare ca emanată de la Justiția Țăreĭ. Ea ne convinge însă o dată mai mult că lupta ce duceți prin ziarul d-voastră, trebue prelungită și dusă cu mai mare vigoare spre a putea și noĭ spune într'o zi: «Avem Judecătorĭ în Romînia».

Curagiŭ, inimele noastre și gîndurile noastre vor fi continuŭ lîngă d-ta în timpul osîndei. Eșit mai oțelit, veți lupta cu mai mare bărbăție și noĭ vom strînge rîndurile și mai mult spre realizarea nevoilor acesteĭ nefericite Țărĭ.

Estĭ victima dușmanilor d-tale; cine însă n'are dușmanĭ, n'are nicĭ prietenĭ. Sentința e proba dată de ceĭ întîĭ; fie pentru d-ta presenta o mică probă a celor ce se zic cu onoare prietenii d-tale.

Primește din parte-ne asigurarea frățeștei noastre dragoste.

Mihaĭ Ghițescu, David Talos, Mateĭ Millo și C. Romanescu.

La primăria din Brăila s'a ținut zile'e trecute licitațiune pentru iluminarea orașului cu electricitate. Concesiunea contractului este pe timp de 40 de anĭ.

Oferta cea mai avantegioasă a fost a caseĭ Leymeier din Francfort.

Dr. PAUL ELEUTERESCU

Manos

S'A MUTAT

Strada Regală, No. 8

Consultațiunĭ de la orele 2—3 p. m.

Consultațiunĭ grauite Lunĭ și Vinerĭ de la orele 1—2 p. m. 1009

Cronica Judiciară

Procesul moștenireĭ Zappa. — Știrĭ judiciare.

Erĭ aŭ început înaintea secțieĭ I-a a Curțeĭ de Casație dezbaterile în procesul moștenireĭ luĭ Vanghele Zappa.

Prezida d. prim-președinte Schina. Fotoliul ministerului public era ocupat de d. procuror general Filitis. Recurenții, statul romîn era reprezentat prin d-niĭ avocațĭ Mihail Antonescu și Ion Filitis și statul elin prin d-niĭ Mihail Cornea, C. Boereacu, G. Panu, Sipsomo, C. Nacu, Em. Porumbaru și Barbu Gănescu. Rudele de sînge ale defunctuluĭ Zappa eraŭ asistate de d-niĭ G. Grădișteanu, Maiorescu, Iancu Lahovari, Triandafil, V. Lascar, Missir, Disescu, B. Brătianu, P. Arion, Basilescu, Bursan.

Erĭ aŭ vorbit d-niĭ Antonescu și Filitis, avocații Statuluĭ romîn. D. Panu, unul din avocații Statuluĭ elin, începuse apoĭ să dezvolte un motiv de casare, cînd în mijlocul pledoarieĭ sale s'a ridicat ședința la orele 4, d. prim-președinte trebuind să plece cu trenul.

Dezbaterile, cari vor dura probabil vr'o 3—4 zile, vor continua Luni.

***

Apelul d-luĭ Aristide Ionescu, autorul pieseĭ *Ciapcînii*, a venit erĭ înaintea secțieĭ a II-a a Curțeĭ de apel din Bucureștĭ.

Dezbaterile s'aŭ amînat pentru 6 Iunie, ora cînd s'a strigat procesul fiind foarte înaintată.

***

Bancherul Urban, învinuit de înșelăciune în prejudiciul minoruluĭ Strat, după niște dezbaterĭ carĭ aŭ durat cu întrerupție vr'o 5 zile, a fost achitat de Curtea de apel din Bucureștĭ, secția a II-a.

Depeșile de erĭ

Serviciul «Agenției Romîne»

Paris, 27 Februarie. — Ministrul afacerilor streine va depune săptămîna viitoare pe biuroul Camerei, proiectul de lege vizînd ratificarea convențiuneĭ în vederea garantărĭĭ împrumutuluĭ guvernuluĭ elen.

Paris, 27 Februarie.—D-niĭ Féry d'Esclands, Mezières și Deroulède, desemnați pentru a compune un juriŭ de onoare care ar fi chemat să statueze asupra cazuluĭ Esterhazy-Picquart, aŭ decis că nu maĭ este loc de a se constitui acest juriŭ.

Paris, 27 Februarie. — Poliția a arestat treĭ indivizĭ compromiși în atentatele anarhiste ce s'aŭ întîmplat pe piața Concordieĭ. Unul din eĭ este considerat ca fiind de sigur unul din autorii acestor atentate.

Paris, 27 Februarie.—Camera, în ședința sa de azĭ dimineață, a terminat studiarea proiectuluĭ de lege asupra reformeĭ patentelor.

Venind în discuție bugetul veniturilor, ministrul de finanțe răspunzînd la o întrebare a d-luĭ Castelin, a promis să studieze cestiunea taxelor de stabilit asupra valorilor străine.

Cherbourg, 27 Februarie.—Regina Englitereĭ, mergînd la Nisa, a sosit azĭ după amiazĭ.

Budapesta, 27 Februarie. — *Un duel a fost între d-niĭ Zalawski, șef superior de comitat, și Yvranka, deputat. Cel d'întîiŭ a fost rănit la genunchĭ.*

Canea, 27 Februarie. -Față de dificultățile ce întîmpină stabilirea de tribunale internaționale în toate localitățile protejate de puterĭ, amiraliĭ aŭ decis de a întinde în întreaga insulă juridicțiunea comisiuneĭ militare din Canea.

Christiania, 27 Februarie. — Comisiunea însărcinată să studieze proectul de reforme constituționale a decis cu 5 voturĭ contra 2 să propue adoptarea sufragiuluĭ universal pentru toți cetățenii în vîrstă de 25 anĭ.

Viena, 27 Februarie. — Starea sănătățeĭ archiduceseĭ Stefania, îmbunătățindu-se în mod simțitor, nu se vor maĭ publica buletine.

Constantinopol, 28 Februarie.—Se asigură că Rusia caută în momentul de față să obție dreptul de liberă trecere pentru corăbiile escadreĭ sale din Meterana, în cazul cînd ar avea de executat reparațiunĭ în arsenalul Mareĭ Negre.

Paris, 28 Februarie.—Martorii maiorului Esterhazy aŭ scris clientuluĭ lor că neputînd decide pe ex colonelul Picquart să se bată cu dînsul, eĭ consideră misiunea lor ca terminată.

Maiorul Esterhazy în răspunsul săŭ, atribuie refuzul colonelului Picquart unuĭ sentiment de frică și de lașitate, și adaugă: nu maĭ e demn de cît de biciușca mea, și mă voĭ îngriji eŭ de el.

NUVELA

MONOMANIE

Domnul Prunier are nostalgia morțeĭ. El a citit aceasta: «Să faci un lucru care te egalează cu Dumnezeŭ! El te-a creat, tu îl veĭ distruge opera sa, tu, prin curagiul tăŭ, cu voință! Bucuria luĭ Erostrat nu era maĭ mare!» Dar d. Prunier nu ține la lucrurile meschine: dînsul nu vrea să se slujească contra sa însuși, de un cuțit ascuțit pentru această ocazie, nicĭ de un revolver bine încărcat, nicĭ de o frînghie nouă și nicĭ de un alt lucru de nimic.

Ast-fel, el așteaptă cu răbdare un accident grav; el caută, provoacă acest accident. Dar vaĭ! nimic nu se întîmplă; s'ar părea că diavolul e în contra luĭ.

In dulcea speranță că va trece în *lumea* cea l'altă, rătăcește în toate nopțile prin cartierile murdare și periculoase, pătrunde prin cîrciumile infecte și privește cu un ochiŭ batjocoritor pe indivizii carĭ sunt teroarea acelor locurĭ. Acești'a desprețuesc privirea luĭ Prunier saŭ înțeleg ce însemnează.

Dorind să moară, bea apă nefiltrată: caută locurile unde a izbucnit holera și se culcă alăturĭ de murinzĭ, caută a se contamina. In zadar însă. Ziarele americane îl acoperă cu aur spre a face dărĭ de seamă și a 'și publica impresiele, și el, care voia să crape, cîștigă prin aceasta chiar cu ce să trăiască foarte bine.

Acest monoman al Neantuluĭ a petrecut maĭ multe zile alergînd nebunește în jurul prăpăstiilor celebre ca Catopoxi saŭ Gaurisancar.

O mînă vizibilă sale invizibilă, și tot-d'auna bine-făcătoare, 'l a reținut în tot-d'auna în momentul pericoluluĭ.

Ce să facă?

El se căsători cu o femee foarte rea, își asigură viața pe numele d-neĭ Prunier și așteptă ca ea să'ĭ otrăvească. Din contră, recunoscătoare de atîtea generozități, dama sa deveni modelul soțiilor.

Desgustat de viața și maĭ ales că nu putea să se scape de ea, intră într'o zi la un bărbier spaniol.

In timpul cînd bărbierul îi rădea bărbia și știind că spaniolii sunt oameni iuți, îi zise: «Hoțule! Incornoratule! Lumea cunoaște toate meseriile voastre desgustătoare, murdarilor!

Bărbierul nu răspunse.

D. Prunier făcu o mutră de dispreț și zise simplu: «Laș!... cuvînt care este injurie aruncată unui spaniol.

Băiatul din prăvălie auzind cele spuse de d. Prunier, zise cu batjocură: «Iți pierzĭ vremea de geaba d-le, patronul e surd!»

D. Prunier a renunțat, pentru un moment, a distruge opera luĭ Dumnezeŭ.

Chantoiseau.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAȚILOR

Ședința de la 28 Februarie

Orele 12 și jum.

Tribunele: publică, oficială și a damelor gem de lume, de și nu-s de cît orele 12 și jumătate.

De asemenea în incinta Camereĭ—contrar obiceiului—se văd o mulțime de deputați, carĭ se strîng pîlcurĭ-pîlcurĭ și discută cu aprindere.

Din ordinul chesturei, s'a oprit tuturor ziariștilor—chiar celor de la Independenta, Voința *și* Liberalul, *— accesul în incinta Camereĭ.*

Am întrebat pe un domn chestor:

— Cum se face că ni se oprește intrarea în incintă?

— Scuzați mă,—răspunse chestorul cu gentileță, — dar e ordin ca pentru astă-zĭ să nu pătrunză nicĭ un strein în Cameră...

— Cu toate astea, — observ eŭ, — văd înăuntru pe Ionel Antonescu, Olnescu, etc. etc...

Chestorul se depărtă zîmbind. Avea aerul să'mi spună din privire:—«Ce să le fac? Sunt prietenii d-luĭ vice-președinte Stoicescu și aĭ primaruluĭ Robescu...

Ora 1

Sosește d. Sturdza.

Imediat se strîng în juru-ĭ o mulțime de mameluci, fie-care punîndu-ĭ o sumedenie de întrebărĭ. Primul ministru pare foarte agitat.

După cîte-va minute își face apariția și ministrul financelor, d. Gogu Cantacuzino, care se retrage și discută într'un colț cu vr'o cîți-va deputațĭ din majoritate. Intr'un colț opus acelui în care se află financiarul colectivist, se află dd. Nicolae Fleva, P. S. Aurelian, N. Ceaur-Aslan, G. A. Scorțescu, Politimos, N. T. Popp, etc.

Ora 1 ½

La ora aceasta își face intrarea maimarele justițieĭ romînești, d. Palladu. Figura matadorului e de o paliditate cadaverică. De alt-fel toți miniștrii prezenți la orele acestea îți fac impresia unor morți ambulanți.

***

In vremea asta se aude un zgomot asurzitor la ușa tribuneĭ ziariștilor. Maĭ mulți reporterĭ se grămădesc spre ușă. Eraŭ maĭ mulți redactorĭ de pe la diferite gazete, carĭ se certaŭ cu un comisar care nu voia să le permită intrarea.

Ora 1 ¾

Miniștrii se înșiruesc în banca ministerială, fie-care dintre eĭ avînd în față maĭ mulți mameluci cu carĭ discută.

Orele 2

Ședința se deschide sub președinția d-luĭ D. Giani, președinte.

Răspund la apelul nominal 136 d-nĭ deputați.

D. *G. Cantacuzino, ministerul financelor* depune proectul de lege pentru fixarea cheltuelilor Creditului Agricol.

D. *B. Epurescu* întreabă pe d. ministru al financelor ce-i adevărat din ceea ce se zvonește pe piața noastră privitor la nereușita conversiuneĭ.

D. *Gogu Cantacuzino, ministru financelor*, răspunde că toate zvonurile despre care vorbește d. Epurescu sunt răspîndite de unii interesați, carĭ vor să pescuiască în apă turbure.

Cu această ocazie,— zice d. Cantacuzino, — țin să declar că termenul conversiuneĭ este de șase-zecĭ de anĭ.

D. *N. Ceaur-Aslan* anunță d-luĭ ministru al lucrărilor publice *o interpelare privitoare la contractul încheiat între C. F. R. și sindicatul de cărbunĭ din Westfalia.*

D. C. Dobrescu-Prahova depune o petițiune a maĭ multor ofițerĭ în retragere din Prahova.

D. N. T. Popp declară că se asociază la interpelarea d-luĭ N. Fleva. (Aplauze prelungite)

D. *G. Ștefănescu-Gogu* face o întrebare guvernuluĭ asupra școalelor profesionale, *reproșînd actualuluĭ ministru al domeniilor că nu și a ținut angajamentul luat în opoziție de a înființa o școală de meserii în Craiova.*

D. *Stolojan*, ministrul domeniilor, răspunde—de alt-fel ca tot-d'a-una—că va studia chestia.

***

Se intră în ordinea zileĭ.

Se pune din noŭ la vot un indigenat asupra căruia a rămas votul nul în ședința precedentă.

Interpelarea d-luĭ Fleva

La orele 2 și 30, d. N. Fleva apare la tribună, pentru a-și dezvolta interpelarea ce a adresat primuluĭ ministru cu privire la politica generală a guvernuluĭ.

Banca ministerială, în acest moment, îți face impresia uneĭ băncĭ de acusați.

D. *N. Fleva*: Deși vechiŭ luptător, deși vechiŭ parlamentar, nicĭ o dată nu m'am simțit maĭ emoționat ca astă-zĭ. Și această emoțiune nu provine din grija de a lupta, ci e pricinuită de primejdia ce amenință partidul, principiul, ideile liberale. (Aplause furtunoase).

Făcînd o digresie, oratorul vorbește despre svonurile că conversiunea întîmpină dificultățĭ. *Declară că ministrul de finance 'i-a spus acum patru zile că totul e gata, că contractul e terminat—și azĭ s'a desmințit. (Aplause prelungite).*

Dar să lăsăm—urmează oratorul—să lăsăm la o parte aceste chestiunĭ de amănunt și să venim la marele argument care a fixat atîtea băncile din incinta Camereĭ cît și tribunele. Rare-orĭ s'a văzut atîta lume asistînd la dezbaterile noastre. E îmbucurător acest simptom. Aceasta însemnează că publicul intervine, orĭ de cîte orĭ e vorba de o chestie gravă. Căcĭ, d-lor, chestiunea ce ne preocupă e prea mare ca să se poată rezolvi între noĭ; există un judecător suprem, un judecător de care trebue să ținem seamă în toate acțiunile noastre: *publicul*. (Aplauze).

Oratorul citește din noŭ textul interpelăreĭ sale și spune că *ne aflăm în fața uneĭ stăpînirĭ de fapt*, iar nu în fața unuĭ guvern de drept. Nu poate exista un guvern liberal fără liberalism, zice oratorul, și actualul guvern liberal e un guvern anti-liberal. (Aplauze furtunoase și îndelung repetate).

Gigantul și piticul

Trebuia,—zice d. Fleva, intrînd în prima parte a interpelăreĭ sale,—să fac de mult această interpelare. Am crezut însă că nu e momentul oportun și, pe lîngă alte sacrificiĭ ce am făcut pentru acest partid, am făcut și sacrificiul răbdăreĭ, crezînd că într'o bună zi se va pune capăt răuluĭ.

In disperare de cauză însă, m'am hotărît să las la o parte răbdarea și să pornesc cu curaj lupta în potriva despoților carĭ ne guvernă. Și am început, d-lor, campania, *căcĭ dacă am avut curajul să lupt în potriva gigantuluĭ Ion Brătianu*, cum n'aș lupta în contra piticuluĭ de pe banca ministerială? (Aplauze).

Un mic scandal

Comparația oratoruluĭ a avut darul să revolte majoritatea, care a început să vocifereze și să tropoe din picioare.

In mijlocul zgomotuluĭ se aude vocea luĭ Filipoiŭ din Drăgășanĭ:

— Pitic, pitic, dar e mare!...

D. N. Fleva: Mare între piticĭ!.

Aurelianiștii și Fleviștii aplaudă din răsputerĭ; majoritatea murmură.

Potolindu-se tumultul, oratorul continuă să vorbească despre

Organizația partidului liberal

D sa spune că vechia organizație a partidului național-liberal a fost nimicită, grație actualuluĭ prim-ministru.

Congresul liberal de la Iași, organizat încă pe vremea cînd trăia Ion Brătianu, s'a ocupat cu programul. Dar, d-lor, unde e programul partidului? Nu văd nicĭ un program.

De asemenea, ce s'a făcut cu comitetul executiv al partidului? D. Sturdza l-a aruncat pe drumurĭ! (Aplauze).

Vorbind despre șefia partidului, oratorul *spune că nu știe de unde și-a luat d. Sturdza titlul* de șef al partidului. La Iași, d. Dim A. Sturdza n'a fost ales șef al partidului, *ci ca unul dintre ceĭ maĭ bătrînĭ liberali, a fost proclamat președinte al comitetului executiv* La Iași, d. Sturdza a *închinat un pahar cu șampanie și din acel pahar a eșit șef al partidului!* (Ilaritate! Aplauze).

Cînd M. Sa Regele a făcut apel la partidul liberal pentru a lua puterea, rog pe d. prim-ministru să declare: n'a convocat d-sa la d. Stătescu acasă comitetul executiv pentru a ne consulta asupra formăreĭ cabinetuluĭ? Eĭ bine, astă zĭ unde e acel comitet? (Aplauze).

Atuncĭ d. Sturdza slăvia acel comitet; cum a venit însă la putere, l-a nesocit și distrus chiar (Aplauze).

In acești treĭ anĭ de guvernămînt liberal, s'aŭ petrecut o mulțime de evenimente în țară; eĭ bine, întreb: *convocatu-s'a o singură dată acest comitet?*

(Grupurile flevist și aurelianist aplaudă; majoritatea întrerupe).

Greșelile guvernuluĭ

D. N. Fleva, răspunzînd la o interpelare, declară că grație severității care a păstrat-o în timpul alegerilor, ca ministru, *se află azĭ în Cameră mulți dintre aceĭ carĭ n'ar fi intrat nicĭ odată* (Aplauze).

Revenind asupra autorității de care se bucura la început guvernul liberal, arată că într'un an s'a întîmplat un lucru fără precedent în țara aceasta. *Guvernul a comis atîtea greșelĭ, în cît a trebuit să cadă după un scurt timp.* (Aplauze prelungite și îndelung repetate).

D. Aurelian—urmează d. Fleva,—a moștenit această situațiune nenorocită și încurcată. Eĭ bine, imediat ce ministerul Aurelian a descurcat-o, Oculta a început să urzească intrigi infame. Dezgustat, d. Aurelian s'a retras, crezînd că va înlesni concentrarea. Dar iată concentrarea d-luĭ Sturdza! (Aplauze).

Alt scandal

Urmîndu-și interpelarea, d. Fleva spune că d. Sturdza se mărginește a plînge în fie-care zi pe mormîntul luĭ Ion Brătianu, care a ajuns să fie exploatat azĭ de o Camarilă. *(Aplauze pe băncile dizidenței liberale).*

Majoritatea strigă și face un zgomot foarte mare.

D. *Gogu Cantacuzino*: Dta, d-le Fleva, rîzĭ, va să zică, pe mormîntul luĭ Brătianu!

Mameluchii izbucnesc în aplauze și în strigăte de bravos! *Maĭ mulți deputați din majoritate, printre carĭ se remarcă cu prisosință Mastodontul Focșanilor*, apostrofează cu expresiĭ necuviincioase pe interpelator.

D. *N. Fleva*: Mă iartă, d-le Cantacuzino, voiŭ spune puțin maĭ pe urmă cine insultă memoria luĭ Ion Brătianu.

www.dacoromanica.ro

Fleviştii şi Drapeliştii isbucnesc în aplauze furtunoase, pe cînd gălăgioşii majorităţei fac un sgomot asurzitor, cu scopul de a împiedica pe orator de a vorbi.

Abia după vr'o cinci minute se domoleşte scandalul şi interpelatorul reuşeşte a îşi urma dezvoltarea interpelăreĭ.

D. Sturdza mort politiceşte

In cursul cuvîntăreĭ, d. Fleva fiind întrerupt de primul-ministru şi mamelucii porniudu-se pe aplauze, tribunul zice:

— *Mă rog, nu vă grăbiţi cu aplauzele, căci dacă v'aţi da seamă că aplaudaţi pe un* bărbat mort politiceşte, *eŭ cred că aţi fi mai economi la aplauze.*

Voci: *Nu e adevărat!*

D. Fleva: Staţi că voiŭ demonstra. Un bărbat care *calcă programul partiduluĭ al căruĭ şef se pretinde a fi, maĭ poate trăi politiceşte? Un bărbat care îşi calcă angajamentele luate, maĭ e om politic? In sfîrşit, un bărbat care îşi bate joc de opinia publică, maĭ e demn de încrederea ţăreĭ?* Eŭ cred că nu, d-lor! (Aplauze).

La orele 3 şi 45, şedinţa se suspendă pentru 15 minute.

«Marele program» de la 1892

La redeschidere,

D. *N. Fleva* se întreabă ce s'a făcut cu programul aşa numit «marele program» al partidului naţional-liberal, acel program care *era menit să atragă către partid pe toţi tinerii valoroşi*, etc. Unde-i acel program? Nu se ştie.

Maĭ departe, oratorul spune că ar putea să vorbească despre făgăduelile făcute în opoziţie şi despre diferite alte chestiĭ, dar s'a hotărît să fie modest. Voiŭ vorbi însă despre programul politic al şefuluĭ guvernuluĭ, despre programul de la Iaşi.

Interpelatorul se ocupă de acea parte din program care promite *imediata* realizare, a cărora puncte interesante.

Se vorbeşte de o *imediată* realizare, — zice d. Fleva, — şi aŭ trecut treĭ primăverĭ, d-le prim-ministru, şi nu se vede nimic.

Chestiunea naţională

Unul dintre marile puncte ale programuluĭ, este **chestia naţională.**

Ce-aĭ făcut, d-le prim-ministru, cu această măreaţă chestie? Voiŭ răspunde eŭ: In Macedonia avem pe un Apostol Mărgărit; iar în Transilvania decorarea luĭ Ieszensky. (*Aplauze furtunoase.*)

Libertatea alegerilor

Al doilea punct din programul pretinsuluĭ şef al partiduluĭ naţional-liberal, este *libertatea alegerilor.*

Et bine, d-lor, să spună d. Procopiu cum s'aŭ făcut alegerile sub actualul guvern. Există la biuroŭ o interpelare a d-luĭ Procopiŭ prin care se protestează în contra uneĭ ast-fel de libertăţĭ.

Fac de asemenea—zice d. Fleva—apel la d. Grigorescu, veneratul deputat de Prahova, să ne spue ce fel de alegerĭ s'aŭ făcut în Ploeştĭ sub ministerul d-luĭ Ferichidi.

D. *Ferichidi*: Alegerĭ libere, absolut *libere!*

D. *N. Fleva*: Să mă iertăţĭ, d-le ministru, dar ceea-ce aţĭ rostit nu este adevărat. *Şi ca dovadă celăţĭ ziarele. Oratorul vorbeşte despre fac-similile unor acte publicate în* Epoca *şi din carĭ se dovedeaŭ ingerinţele ce s'aŭ petrecut în alegerĭ.*

Descentralizarea administrativă

Interpelatorul abordează apoĭ chestiunea *descentralizăreĭ administrative.* (Exclamărĭ, rîsete).

Vedeţĭ, Domnilor,— zice oratorul,—unde am ajuns: cînd se vorbeşte despre descentralizare, se găsesc în Camera liberală uniĭ carĭ să rîdă! Et bine, pentru ca să vedeţĭ ce credea Ion Brătianu, pe al cărui mormînt nu rîde d. Cantacuzino, voiŭ ceti inseşi cuvintele luĭ Brătianu asupra descentralizăreĭ (Aplauze prelungite. Şi oratorul face ceea-ce spune).

S'a cerut—urmează d. Fleva—chiar maĭ deună-zi, la Senat, d-luĭ Dim. Sturdza, o lege de descentralizare; d-sa însă a amînat şi acest punct din program la calendele greceştĭ, de şi el se află şi în Mesagiul Regal. Amintiţi-vă cu ce călduroase aplauze a fost primit acest Mesaj. Al doilea Mesaj a fost vag, iar al treilea sterp. (Aplauze).

Reforma financiară

Un alt punct din program, este *reforma financiară.*

In program se spune: **Noĭ nu vrem dărĭ nouĭ, ci voim să înfrînăm cheltuelile Statuluĭ.**

Et bine, zice oratorul, aţĭ înfrînat cheltuelile Statuluĭ? Nu.

Pretutindenĭ risipă. In douĭ anĭ aţĭ sporit fondurile secrete şi aţĭ cheltuit un milion şi jumătate.

Apoĭ asta nu însemnează înfrînare a cheltuelilor Statuluĭ, ci desfrînare.

Aţĭ făgăduit de asemenea desfinţarea impozitului personal şi nu v'aţĭ ţinut angajamentul. In loc să micşoraţĭ dările, AŢĬ CREIAT ALTELE NOUĬ. (*Aplauze furtunoase*).

«Domnia legilor»

Iată acum şi punctele ce s'aŭ făgăduit că se vor realiza în prima sesiune parlamentară liberală.

In primul rînd s'a promis «*domnia legilor*».

Et, respectaţĭ d voastre acest principiŭ? Nu. Şi tocmaĭ pe acest punct este deosebirea între noĭ şi d-voastre, între adevărata şcoală liberală şi *vechia şcoală*, şcoala d-voastre.

Răspund oare faptele guvernuluĭ la această promisiune?

Nu, d-lor. *D. ministru de interne a dizolvat, în timp de 9 luni, 400 consilii comunale, în mod arbitrar, fără nicĭ un motiv* (Aplauze prelungite pe băncile dizidenţeĭ liberale).

Dacă vr'un ministru conservator ar fi procedat ast-fel, aţĭ fi protestat din răsputerĭ. Şi d-voastre, prin acest soiŭ de administraţie, creiaţĭ un precedent condamnabil (Aplauze).

Oratorul citează cîte-va rapoarte de dizolvare carĭ cuprind motive ridicule.

Un scandal enorm

D. Fleva aminteşte interpelarea d-luĭ Ghica Anastasescu şi spune că prefectul de Muscel, prin o scrisoare anonimă, l'a ameninţat cu bătaia.

Alt scandal

D. Ferichide: *Minciună!*

La acest cuvînt al d-luĭ ministru de interne, un puternic murmur de protestare isbuneşte în Cameră.

Toţĭ deputaţii sunt în picioare.

D. Ghica Anastasescu *cere cu voce tare, în mijlocul sgomotuluĭ enorm ce se produsese,—ca d. ministru* să retracteze acest cuvînt neparlamentar.

La cererea d-luĭ Anastasescu se asociază şi d-niĭ Lascar, Aurelian, Scorţescu, N. T. Popp, C. Grigorescu, Barbu Delavrancea, etc., etc., cerînd cu toţĭ pe un ton ridicat, ca ministrul de interne să-şi retragă expresia puţin cuviincioasă ce adresase deputatuluĭ de Muscel.

D. V. Lascar se urcă la tribună şi pronunţă cîte-va cuvinte aspre la adresa d-luĭ Ferichide, a căruĭ figură,—ca şi a tuturor colegilor săĭ de pe banca ministerială,—devenise pămînţie.

In acest timp, mamelucii se îndîrjesc şi încep să apuce de piept pe dizidenţiĭ liberalĭ, carĭ însă se apără cu energie contra orĭ-căreĭ bruscărĭ.

Se produce un tumult formidabil, din mijlocul căruia abia dacă se maĭ poate auzi cîte o voce care cere ca ministrul Ferechide să părăsească banca ministerială, să se urce la tribună şi să declare că-şi retractează cuvîntul minciună.

D. ministru de interne se execută.

In acest moment vocea d-luĭ N. T. Popp răsună:

— Să facă amendă onorabilă acest domn Ferechide...

Din noŭ zgomot din noŭ scandal.

Ministrul de interne este împins jos de la tribună de către d. Lascar, care vrea să vorbească.

O dată cu ministrul de interne, părăseşte şi d. Giani fotoliul preşedinţial.

Timp de un sfert de oră domneşte în incinta Camereĭ o harababură indescriptibilă.

Pe banca ministerială n'a maĭ rămas de cît d. Sturdza, care priveşte năimuit la cele ce se petrec.

Domolindu-se puţin scandalul,

D. M. Ferechide *revine pe banca ministerială şi declară că cuvîntul «minciună» n'a fost adresat d-luĭ Anastasescu, ci celora ce eraŭ cuprinse în scrisoarea despre care se vorbeşte.*

D. *Gh. Anastasescu* cere şi obţine cuvîntul pentru a spune că declaraţia d-luĭ ministru de interne îl satisface.

D. Fleva revine la tribună

Interpelatorul, reuşind să-şi urmeze cuvîntarea, aminteşte d-luĭ Sturdza cînd, cu lacrimele în ochĭ, a recurs la d. Aurelian, rugîndu-l să primească a lua frînele statuluĭ.

D. C. Mărgăritescu: Nu e adevărat!

D. V. Lascar: **Ba este adevărat. Declar solemn că a plîns cu şiroae de lacrimi şi ne-a rugat să primim puterea.**

Se produce din noŭ zgomot.

D. Sturdza se scoboară de pe banca ministerială şi se duce la d. Mărgăritescu ca să-l roage să nu maĭ facă întreruperĭ.

D. C. Politimos: **Am avut dreptate cînd am afirmat că guvernul a rămas numaĭ cu Mărgăritescu.**

D. N. Fleva: Dacă n'ar fi fost d. Aurelian ca să scape onoarea partiduluĭ, ce s'ar fi făcut acest partid? (Aplauze prelungite).

D. *C. Nacu* protestează.

D. *N. Fleva*: D. prim-ministru a declarat că s'a retras *pentru ca să se liniştească opinia publică revoltată.*

In cazul acesta, este adevărat ceea ce am spus eŭ că d. Aurelian a scăpat partidul. Et bine, d-lor, acum d. Sturdza se năpusteşte contra d luĭ Aurelian, ceea ce face să îşi aibă locul proverbul: PE CINE NU-L LASĬ SĂ MOARĂ, NU TE LASĂ SĂ TRĂEŞTĬ. (Aplause prelungite).

Guvernul a recunoscut toate ilegalităţile comise. (Aplauze).

D. Al. Djuvara a eşit din minister şi i-a luat locul d. Palladi. Pentru ce? Habar n'am. Nicĭ d-voastră nu ştiţĭ ca Parlament.

Dar, domnilor, minstrul cel noŭ a făcut înamovibil pe judecătorul de instrucţie în afacerea mitropolitului Ghenadie, ***pe acel magistrat nedemn şi disprețuit.*** *(Aplauze).*

D. Al. Djuvara: Cer cuvîntul, d-le preşedinte.

D. Fleva: Ce să zic despre d. prim-ministru? D-sa e sinteza acestor apucăturĭ reacţionare. (Aplauze prelungite).

Maĭ departe, oratorul vorbeşte despre convenţia consulară cu Grecia, ***despre contractul încheiat cu sindicatul din Westfalia,*** *etc, etc., condamnînd energic procedeurile greşite ale actualuluĭ guvern.*

Legea instrucţieĭ

Abordînd chestia legeĭ instrucţiuneĭ, spune că pentru sărbătorirea acesteĭ legĭ *s'a dat un banchet, la care n'a luat parte, afară de miniştri, nicĭ un fruntaş liberal. A lipsit şi d. Eugen Stătescu. De ce? D. Sturdza ştie. Eŭ cred, d-lor, că lipsa d-luĭ Stătescu de la ast-fel de serbărĭ, e o dezaprobare a actelor dv.* (Aplauze prelungite).

***

Sunt orele 6.10 minute.

Se cere prelungirea discuţieĭ.

D. V. Lascar *cere cuvîntul în chestie de regulament.*

D. P. S. Aurelian *cere să se amîne discuţia pe Luni.*

D. V. G. Morţun: *Dacă e vorba de prelungire, să se voteze pe faţă cu apel nominal, ca să nu voteze vre-unul din noĭ de două orĭ...*

D. N. Fleva: *D-lor, am vorbit patru ore... rog să amînaţĭ discuţia pe Luni.*

Voci: *Prelungirea! Prelungirea!*

D. *B. Epurescu*: Cer «prelungirea în permanenţă». (Ilaritate).

Deputaţii se coboară în incintă şi încep să vocifereze.

Unii dintre mamelucĭ sunt atît de furioşĭ, în cît puţin le lipseşte să comită brutalităţĭ la adresa Fleviştilor carĭ ocupă tribuna pentru a controla votul.

Se pune la vot, cu bile şi apel nominal prelungirea şedinţeĭ şi rezultatul este:

Votanţĭ 158
Bile albe pentru . . . 108
» negre contra . . 50

Prelungirea se admite.

***

Prezidează d. Giani, preşedinte.

D. *V. G. Morţun*, în chestie de regulament, *protestează contra moduluĭ cum s'a efectuat votul. D-sa spune că votul a fost neregulat, de oare-ce* s'a făcut după orele 6. (Intreruperĭ zgomotoase).

Inchipuiţi-vă, urmează oratorul, în ce situaţie penibilă puneţĭ pe un orator care a vorbit patru ore în şir, silindu-l să vorbească încă. Ce aţĭ zice dacă v'aţĭ afla în locu-l?

Majoritatea protestează.

Voci: Nu e în regulament!

D. *V. G. Morţun*: Cu modul acesta voiţĭ *să împiedicaţĭ pe* orator de a vă maĭ spune lucrurĭ crude, de a prelungi acuzaţia ce vă aduce. (Aplauze).

Voci: Să i se retragă cuvîntul! Să i se retragă cuvîntul!

D. *V. G. Morţun*: *Ceea ce faceţĭ nu e de cît un fel de* fugă ruşinoasă!

D. *Giani*: D-le Morţun, vă retrag cuvîntul...

D. *V. G. Morţun*: Cuvîntul nu mi-l puteţĭ retrage!...

D. Burileanu *se plînge de tirania minorităţeĭ!..*

D. *C. Politimos*: Tiranĭ sunteţĭ D-v., majoritatea!

Se naşte zgomot.

D. *V. G. Morţun se urcă la tribună şi vroieşte să vorbească, dar este împiedicat de majoritate.*

D. Giani părăseşte scaunul preşedinţial şi nu revine de cît după vre-o zece minute, cînd dă din noŭ cuvîntul D-luĭ V. G. Morţun, care întreabă pe d-niĭ Lascar şi Şendrea dacă faţă de această călcare de regulament, maĭ pot sta în biuroŭ.

Demisiunea d-lor vice-preşedinţĭ Lascar şi Şendrea

D. *V. Lascar*: Cer cuvîntul!

In vremea asta, d. Ferechidi, din îndemnul d-luĭ Sturdza, se duce la biuroŭ şi spune încet d-luĭ Giani să nu acorde cuvîntul alt-cui-va de cît d-luĭ Fleva.

Urmînd ordinuluĭ primit, d. Giani, orĭ de cîte orĭ cerea cuvîntul d. Lascar, rostea invariabil:

— D. Fleva are cuvîntul.

Văzînd că zgomotul creşte, d. Sturdza trimite din noŭ pe d. Ferechidi să spue preşedinteluĭ să acorde cuvîntul d-luĭ Lascar, ceea ce d. Giani şi face.

D. V. Lascar, **urcîndu-se la tribună, declară că, de oare-ce regulamentul e călcat în picioare, atît d-sa cît şi d. Şendrea demisionează din biuroŭ.** (Aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Se dă cuvîntul

D-luĭ N. Fleva, care îşi continuă cuvîntarea, veştejind din răsputerĭ atît purtarea băncei ministeriale, cît şi pe a majorităţeĭ, pe care nu o poate califica **de cît de sălbatecă.** (*Aplauze*).

D. Fleva întreabă ce rost are prelungirea acesteĭ şedinţe şi pentru cît se prelungeşte.

D. D. Sturdza, preşedintele consiliuluĭ: *Cer cuvîntul, dacă d. Fleva îmĭ permite.*

D. Fleva: Bucuros.

D. Sturdza, avînd cuvîntul, declară că nu fuge de discuţie şi că e gata a răspunde orĭ cînd d-luĭ Fleva, orĭ cît ar vorbi şi orĭ-ce ar spune oratorul. (Majoritatea aplaudă).

D. Fleva se scoboară de la tribună.

D. Giani: D-le Fleva, vă rog, continuaţĭ.

D. Fleva, reîntorcîndu-se la tribună, spune că atunci cînd a convenit să se dea cuvîntul d-luĭ prim-ministru, a crezut că d-sa îl cere pentru a ruga majoritatea să amîne discuţia pe Luni; alt-fel, nu se învoia, căci i se încurcă firul ideilor.

După ce d. prim-ministru consimte ca discuţia să se amîne, şedinţa se ridică la orele 7 şi 45, anunţîndu-se cea viitoare pe Marţĭ.

SENATUL

Şedinţa de la 28 Februarie

Şedinţa se deschide la orele 2.20 sub preşedinţia d-luĭ P. Orbescu.

Prezenţĭ 89 d-nĭ senatorĭ.

Pe banca ministerială d. general Berendeĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *P. Grădişteanu* mulţumeşte Senatuluĭ pentru că i-a respins demisiunea, erĭ, din vice-preşedinţia Senatuluĭ. D-sa spune că aci nu era vorba de o cestiune de supărare personală, ci *o cestiune pur politică.*

Partidul liberal, ast-fel cum este divizat, nu poate sta la guvern.

Eŭ, continuă d. Grădişteanu, nu pot rămîne vice-preşedinte al Senatuluĭ, pentru *ca să nu mi se poată spune că împărtăşesc vederile guvernuluĭ.*

Din potrivă; nu împărtăşesc purtarea guvernuluĭ în cestia naţională, *nicĭ cum se lucrează dincolo de Carpaţĭ*, nicĭ ceea ce se petrece dincolo de Dunăre. *Purtarea guvernuluĭ în această cestiune, este* ***injosirea neamuluĭ romînesc.***

In ce priveşte politica internă, nu împărtăşesc părerile guvernuluĭ în cestiunea Caseĭ Rurale, cestiune în care actualul guvern, ca şi în alte multe chestiĭ, *se lasă a fi condus de partidul conservator!*

Acestea sunt vederile mele şi dacă, în urma acesteĭ declaraţiunĭ sincere, Senatul persistă în a-mĭ respinge demisia, eŭ sunt la ordinele d-v.

D. *M. Schina*: D. Grădişteanu care erĭ ne făcuse judecătorĭ între d-sa şi d. senator Constantinescu, astă-zĭ ne face judecătorĭ între d-sa şi politica actualuluĭ guvern. Aceasta este o schimbare imensă de atitudine. Propun dar, ca să suspendăm şedinţa şi să ne consultăm asupra dimisiuneĭ d-sale.

Şedinţa se suspendă, dar d-niĭ senatorĭ departe de a se consulta, staŭ de vorbă în incintă.

In acest timp însă, telefonul funcţionează.

In timpul suspendăreĭ

După ce s'a suspendat şedinţa, senatorii din majoritate aŭ trecut cu toţĭ în biblioteca Senatuluĭ, unde, departe de a se consulta, în urma insistenţelor d-luĭ Viişoreanu şi alţĭĭ din majoritate, aŭ fugit, unul cîte unul, pentru a face ca Senatul să fie descomplectat şi ast fel să nu maĭ poată ţine şedinţă.

Parte din drapeliştĭ, d-niĭ Perieţeanu-Buzăŭ, Costescu-Comăneanu, general Anghelescu şi alţĭĭ, observînd tertipul, merg cu toţĭĭ în bibliotecă şi apostrofează pe faimosul vice-preşedinte P. Orbescu:

— *Cum, d-le preşedinte, aĭ suspendat şedinţa ca să discutăm asupra demisiuneĭ d-luĭ Grădişteanu şi d-v., faceţĭ tertipurĭ necinstite şi goniţĭ senatorii ca să nu maĭ putem ţine şedinţă?*

Spuneţĭ că vă e frică să maĭ deschideţĭ şedinţa, şi să plecăm acasă. *Ce credeţĭ că suntem argaţii dv.? Astea sunt procedeurĭ de poliţie.*

Biblioteca Senatuluĭ avea aerul uneĭ taverne puutroase, de unde vociferările şi cuvintele piperate se auzeaŭ în sala şedinţelor. Uşierii, ruşinaţĭ eĭ însuşĭ de această scandaloasă scenă, aŭ închis uşile bibliotecei pentru a scuti publicul de un spectacol atît de urît. Un domn din public spune atuncĭ uşieruluĭ:

— Atît le maĭ trebue; *închide acum şi uşile ca să se ia la bătae...*

— *Lasă-i să se bată*, răspunde uşierul cu un aer de dezgust, dar cel puţin să nu-l vedem şi noĭ.

In acest timp discuţiile şi vociferările continuă pe o scară şi maĭ ridicată. Se aud vocile d-lor Perieţeanu-Buzăŭ şi generalul Anghelescu, adresîndu-se d-luĭ Orbescu:

— *Să faci bine să deschizi şedinţa şi să nu te răţoeşti la noĭ. Dacă nu te pricepi de cît la tertipurĭ de astea neoneste, să faci bine să te ducĭ.*

Ast-fel încolţit d. Orbescu, ese ruşinat din bibliotecă şi trece spre sala de şedinţă urmat de d-niĭ general Anghelescu, Perieţeanu-Buzăŭ şi alţĭĭ carĭ nu se jenaŭ, ca în faţa unuĭ public numeros ce era în vestiarul Senatuluĭ, să-i adreseze epitetele cele maĭ groase.

In sala de şedinţă

Ast-fel bruftuit, d. Orbescu se sue pe fotoliul preşedinţial. In incintă nu eraŭ de cît drapeliştii şi numaĭ cîţĭ-va din majoritate. Pe banca ministerială stă linşitit d. general Berendeiŭ.

Senatorii din majoritate, împreună cu secretariĭ eraŭ închişĭ în bibliotecă.

D. Preşedinte: După cum vedeţĭ d-lor, Senatul nu maĭ este în număr şi nu poĭ deschide şedinţa.

D-niĭ Grădişteanu, Perieţeanu Buzăŭ şi general Anghelescu, toţĭ de o dată: *De unde ştiţĭ că nu suntem în număr? Aĭ făcut apelul nominal?*

D. general Anghelescu: D-le preşedinte, te somăm să daĭ respectul cuvenit Senatuluĭ, dacă vreĭ, cînd eştĭ pe aceĭ scaun, să fiĭ respectat şi d-ta.

D. Preşedinte: Pe lîngă că d-niĭ senatorĭ nu sunt în număr, dar n'am nicĭ secretarĭ, biuroul nu e constituit.

D. Grădişteanu: Aşa înţelegem.

Spune că secretariĭ aŭ fugit şi să se menţioneze în procesul-verbal, că aceasta este cauza care a făcut ca şedinţa să nu se poată ţine.

D. Perieţeanu-Buzăŭ: Acestea sunt tertipurĭ necinstite pe carĭ le faceţĭ, *d-lor din majoritate.* E ruşine, fugiţĭ cînd vedeţĭ că n'aveţĭ în cotro.

Şedinţa se ridică şi d. Orbescu pleacă ruşinat, încasînd în treacăt alte cîte-va calificative, de acelaşĭ soiŭ ca şi în bibliotecă.

D. *Mîrzescu* se ridică atuncĭ după scaun şi exclamă: *Bree!! da proştĭ sunt şi oamenii ăştia din majoritate... Recurg la tertipurĭ de astea scandaloase ca să împiedice o şedinţă, cînd aveaŭ un mijloc foarte simplu de a o face fără scandal: n'aveaŭ de cît să roage pe d. ministru de războiŭ să plece şi şedinţa nu se putea ţine, guvernul ne fiind reprezintat.*

D. *General Anghelescu*: Ministru de războiŭ e general şi nu dezertează nicĭ odată.

D. *Colonel Obedeanu*, către d. Mîrzescu: Acum, cînd s'a ridicat şedinţa, ţi-a venit glas şi pînă acum tăceai ca un peşte.

Toţĭ izbucnesc în hohote de rîs.

După acestea, drapeliştii părăsesc incinta Senatuluĭ şi se îndreptează spre vestiar. *In acest timp senatorii din majoritate, împreună cu secretariĭ Senatuluĭ ies din sala de lectură şi se întîlnesc cu drapeliştii carĭ ieşeaŭ din şedinţă.*

— *Uite fugariĭ, staŭ închişĭ ca şoarecii în colivie, esclamă maĭ mulţĭ drapeliştĭ, le-aŭ fost frica să vie în şedinţă.*

ULTIME INFORMAŢIUNI

Suntem pozitiv informaţĭ că M. Sa a declarat guvernuluĭ că nu va prelungi sesiunea Camerelor maĭ departe de 20 Martie, cînd irevocabil trebuesc închise Corpurile Legiuitoare.

Orĭ-cum ar sta guvernul cu votarea legilor şi a budgetuluĭ, la 20 Martie Camerile vor fi închise.

Consiliul de reformă al corpuluĭ IV de armată, compus din d-niĭ colonelĭ Cica, Negel, Stefănescu, Brătianu şi Florescu, a reformat pe d. locotenent Mavroeni din regimentul 8 de călăraşĭ din Botoşanĭ.

Guvernul a hotărît să propună candidatura d-luĭ Meitani la locul de vice-preşedinte al Senatuluĭ, care va deveni mîine vacant, cînd se va primi demisiunea d-luĭ P. Grădişteanu.

Incidente de la Cameră

In cursul şedinţeĭ de erĭ de la Cameră, Exc. Sa d. Georgevicĭ, ministru plenipotenţiar al Serbieĭ, însoţit de dragomanul legaţiuneĭ, d. Sivilocoşicĭ, vroia să ia loc în tribuna diplomatică.

Cum însă tribuna era ocupată de o lume străină corpuluĭ diplomatic, d. Georgevicĭ n'a putut să-şi găsească loc.

Această scenă a produs o penibilă impresiune în Cameră şi d. Moroianu, unul din chestorĭ, a fost silit să se prezinte d-luĭ Georgevicĭ şi să-i ceară scuze.

***

S'a remarcat foarte mult, că imediat după ce D. Ferechide a întrerupt pe d. N. Fleva strigînd:

— *Minciună!—d. Al. Djuvara, fost ministru de justiţie, s'a ridicat şi ameninţînd cu degetul pe d. Ferechide, i-a strigat:*

— *Retractează! Retractează!*

***

Partea a doua a rechizitoruluĭ d-luĭ N. Fleva a produs o impresie atît de dezastroasă, în cît atît banca ministerială cît şi imensa majoritate trimisă cu toptanul de prefecţiĭ de judeţe, aŭ stat buimăcite pe loc.

Blestem asupra d-luĭ Gogu Cantacuzino

In urma unuĭ ordin inuman al ministruluĭ de finance, perceptorul comuneĭ Dridu din Ilfov, a sechestrat toate vitele şi productele a 630 de ţăranĭ din localitate, pentru neplata dărilor pe ultimul sfert.

Comunicîndu-se aceasta erĭ casieriei generale, casierul, după un ordin al d-luĭ Gogu Cantacuzino, a dispus ca toate productele şi vitele sechestrate să fie aduse în Capitală în ziua de 10 Martie şi vîndute la Obor.

Nenorociţiĭ de ţăranĭ, destul de năpăstuiţĭ în urma ploilor şi inundaţiilor de astă vară, aŭ rămas pe drumurĭ, muritorĭ de foame.

Cîţĭ-va dintr'înşiĭ aŭ venit erĭ în Capitală să se jeluiască, dar fiind respinşĭ cu brutalitate, blestemaŭ în termenii ceĭ maĭ amărîţĭ pe ministrul de finance.

Doctorul Angelescu, fost intern al spitalelor din Paris, primeşte consultaţiunĭ de la 6 -7 seara, str. Sălciilor 4 bis.

Moşia Copaciu

din judeţul Vlaşca, a defunctei Alexandrina Hioltu, se vinde cu orĭ-ce preţ va eşi la licitaţiunea publică în ziua de **26 Februarie** 1898 la Tribunalul de Vlaşca.

Pentru informaţiunĭ la d-niĭ SAMI & ARTHUR, strada Caragheorgheviĭ No. 3.

I. Tanoviceanu

Doctor în drept la Paris, Prof. universitar

AVOCAT

S'a stabilit în Bucureştĭ, *Strada Inocenţiĭ No. 4* (lîngă Biserica Popa Rusu).

Orele de consultare 8—10 a. m.

Mărţişoare încîntătoare
Mărţişoare sublime
Mărţişoare High-Life
DULCAMARA
Calea Victorieĭ No. 125
Vis à-vis Palatul Ştirbeĭ
Pălărioare pentru dame
Violette de Parma

Dr. Pompiliu

Medic al EFORIEI SPITALELOR

s'a mutat în

Strada Polonă (Alea Năsturel), No. 1

Consultaţiunĭ în toate zilele de la 1—2 şi jumătate şi 6—7 şi jumătate p. m.

Mercurĭ şi Vinerĭ, *consultaţiunĭ gratuite pentru săracĭ* la aceleaşĭ ore.

www.dacoromanica.ro

FOIŢA ZIARULUI «EPOCA»

20

J. P. JACOBSEN

ÎNTRE VIAŢĂ ŞI VIS

— NIELS LYHNE —

Lui Niels îi venea greŭ să admită această abţinere complectă a prietenului săŭ. De şi idealul lui Erik nu era al săŭ şi de şi Erik se nevoea în operile sale să traducă o sentimentalitate romantică, pentru el neplăcută, totuşi ştia să-şi întinză simpatiile, să-şi lărgească vederile, atît de bine în cît se interesa de munca lui Erik, se bucura de progresele sale, şi l-ajuta chiar, în momentele de descurajare, ca să-şi recapete încrederea în sine.

La epoca aceea în care atîtea idei noui frămîntaŭ pe Niels şi-l făcea să simţă trebuinţa de a-şi deschide inima la un altul şi de a întîlni la acestea alte încurajări, înţelese în sfîrşit nedesăvîrşirea prieteniei care 'l lega de Erik.

Amărît de descoperirea aceasta, el puse în judecăţile sale asupra prietenului mai puţină cruţare, se întristă de izolarea sa.

I se părea că tot ceea-ce purtase cu sine de la casa părintească, tot ceea ce îl lega de copilăria sa, îl părăsea, lăsîndu-l să'şi urmărească singur drumul săŭ.

O barieră peste care nu putea trece îl despărţea de trecutul săŭ. Trebuea ca, lăsat în voia propriilor puteri, el să afle ceea ce dorea, ceea ce'i lipsea prieteni noui, simpatii şi afecţiuni noui, alte suveniruri.

***

De un an aproape Niels Lynhe n'avea alt tovarăş de viaţă de cît pe doamna Boye, cînd fu chemat la Lonborg de o scrisoare a mamei sale care-i vestea că tatăl săŭ e greŭ bolnav.

La sosirea sa, tatăl săŭ murise.

Niels fu doborît ca de greutatea unei greşeli, aducîndu-şi aminte că n'avusese în cei din urmă ani nostalgia casei părinteşti.

Gîndurile sale se întorseseră de multe ori la dînsa, dar se văzuse acolo ca un străin care ar purta pe hainele sale pulbere de pe alte ţinuturi şi în inima sa icoana altor locuri; nu-i fusese dor atît de cumplit după vatră ca după un sanctuar al vieţei sale; nu suferise dorinţa de a dormi sub acest acoperămînt. Ia-i săruta pragul.

Remuşcările îl năpădeaŭ pentru că a fost necredincios către această casă; se clătina sub durere, şi remuşcările se posomoraŭ încă şi din pricina unei participări tainice la faptul împlinit, ca şi cînd moartea venise din cauza acestei lipse de credinţă.

Se mira că a putut să trăiască multumit departe de casa care îl înlănţuia acum cu o putere extra-ordinară.

Se agăţa de ea cu toate fibrele sale în prada unei nostalgii neţărmuite, neliniştit că nu se putea lega de vatra aceasta pe vecie, cum ar fi vrut, nenorocit că constata miile de amintiri cari îl năpădeaŭ din toate colţurile şi din toate tufişurile, în sunete şi în efectele de lumină, în parfumuri, în tăcere chiar, toate acestea îl chemaŭ cu nişte glasuri depărtate cari n'aveaŭ nici plinătatea, nici claritatea pe care o dorea; ele şopteaŭ sufletului săŭ ca într'un freamăt de frunze pălite.

Fericit acela care în doliul unei fiinţe iubite poate să-şi verse toate lacrimile sale la cumplita despărţire. Sunt mai amare plînsorile cari ispăşesc lipsa de dragoste către acel ce a încetat de a mai trăi. Totul se întoarce atuncĭ; nu numai cuvintele aspre, răspunsurile jignitoare, dar şi gîndurile cari n'aŭ fost exprimate prin cuvinte, judecăţile pripite cari aŭ străbătut mintea, mişcări din umeri, zîmbete necunoscute, cumplit de ironice; toate se întorc ca să se afunde în pieptul tăŭ ca nişte săgeţi înveninate şi sfărîmate: vîrful le-a rămas în inima aceluia care nu mai este.

Această inimă nu mai bate, şi tu nu poţi să îndreptezi nimic... Acum e destulă gingăşie în sufletul tăŭ, dar e prea tîrziŭ.

Du-te de dupune pe mormînt comorile iubirei tale, seamănă acolo flori şi coroane, nimic din toate acestea nu te va apropia de cel mort.

In Lonborg, cei vii împleteaŭ coroane. Şi amara amintire a ceasurilor în care blîndeţea lui tăcuse şi în care glasuri aspre resunaseră, îi chinuea; ei citeaŭ mustrări în aceste linii severe dimprejurul guriĭ închise a mormîntului.

Aceasta fu o altă perioadă: ea avea de bun totuşi faptul că apropia pe unul de altul, pe mamă şi pe fiŭ, mai intim ca ori cînd.

Fără îndoială ei se iubiseră mult în tot-d'auna, dar amîndoi puseseră o mare discreţie în ceea-ce dăduse fie-care din ei înşi-şi, de cînd Niels se făcuse prea mare spre a mai putea sta pe genunchii mamei sale. Căci lui îi era frică de exaltarea şi de pornirea firei ei, şi ea fusese atinsă de prevederea şi de sfiiciunea pe care o găsea dînsa în caracterul fiului săŭ.

Dar viaţa, cu ceea ce dă şi cu ceea-ee iea, cu aţîtările şi potolirea sa, le făcuse inima pentru o înţelegere deplină.

D'abia după două luni de la înmormîntarea soţului săŭ, doamna Lyhne căzu greŭ bolnavă. Multă vreme viaţa-i fu în primejdie. Neliniştea acestor săptămîni depărtă amintirea doliului de curînd. Cînd doamna Lyhne începu să-şi vie în fire din boala sa, i se păru, cum i se păru şi lui Niels, că ani întregi trecuseră pe mormîntul de curînd săpat. Ei, mai ales, căci, în tot timpul boalei sale, nu încetase să crează în apropiata sa moarte, ei îi fusese foarte multă frică de ideea aceasta.

Şi astă-zi încă, cînd mergea spre bine şi cînd doctorul o încredinţase că ori-ce pericol era îndepărtat, nu se putea desbrăca de negrele presimţiri.

Convalescenţa fu tristă. Puterile îi reveneaŭ încetul cu încetul şi ca în silă; nu simţea acea dulce piroteală a întregei fiinţe, ci o slăbiciune neliniştită, un dureros sentiment de sleire fără leac.

Puţin cîte puţin, cu toate acestea, pregresul se făcea mai repede; dar, la gîndul că avea să zică adio vieţei, continua să apese asupra ei ca o umbră caro o doboară prin adînca-i melancolie.

Intr'o seară, stetea, în salonul de jos, şi se uita înaintea ei, pe uşa deschisă despre grădină. Arborii ascundeaŭ purpura apusului, într'un singur loc de lumina jeratecului strălucea între trunchiuri; de acolo porneaŭ razele scînteetoare cari puneaŭ pe frunzişul mohorît culori verzi şi reflecte de bronz. Pe d'asupra vîrfurilor mişcătoare, norii alergaŭ pe un cer roşiatic; în goana lor lăsaŭ după dînşii bulgări albi pe cari lumina apusului îi pătrundea cu raza ei purpurie.

Doamna Lyhne ascultă şuerarea vîntului şi însoţea cu clătinări din cap vîrtejurile cari urlaŭ afară şi se pierdeaŭ apoi într'un murmur. Privirea sa era pironită între dînşii pînă dincolo de norii.

(Va urma)

Nu cumpăraţi Maşini saŭ Unelte Agricole înainte de a vizita

CEL MAĬ MARE DEPOSIT DE TOT FELUL DE

MAŞINE ŞI UNELTE AGRICOLE

EUGENIU BEHLES

REPRESENTANT GENERAL AL RENUMITEĬ FABRICĬ **TH. FLÖTHEs** DIN GERMANIA

Bucureşti. - Strada Bibescu-Vodă, No. 1 şi 3 (In dosul Aşezăm. Brîncoveneşti). **- Bucureşti**

LOCOMOBILE şi TREERATORĬ

Din Renumita Fabrică TH. FLÖTHER

Premiate cu ***MEDALIAE D AUR*** *la concursul de la ŞCOALA DE AGRICULTURĂ de la Herestrăŭ în 1891.*

TREERATÓREA NOUA „Flöther" Model 1898. **Patentată**

Prevăzută cu **Triplă Curăţitoare, Treĭ Vînturĭ** ceea-ce nu posedă nicĭ o treerătoare de orĭ-ce alt system existent, şi **Tobă pentru bătut Porumb** aplicabilă numaĭ la TREERĂTOAREA „FLÖTHER" **bătînd pe zi 150 pînă la 200 chile marĭ de porumb,** cu saŭ fără foĭ.

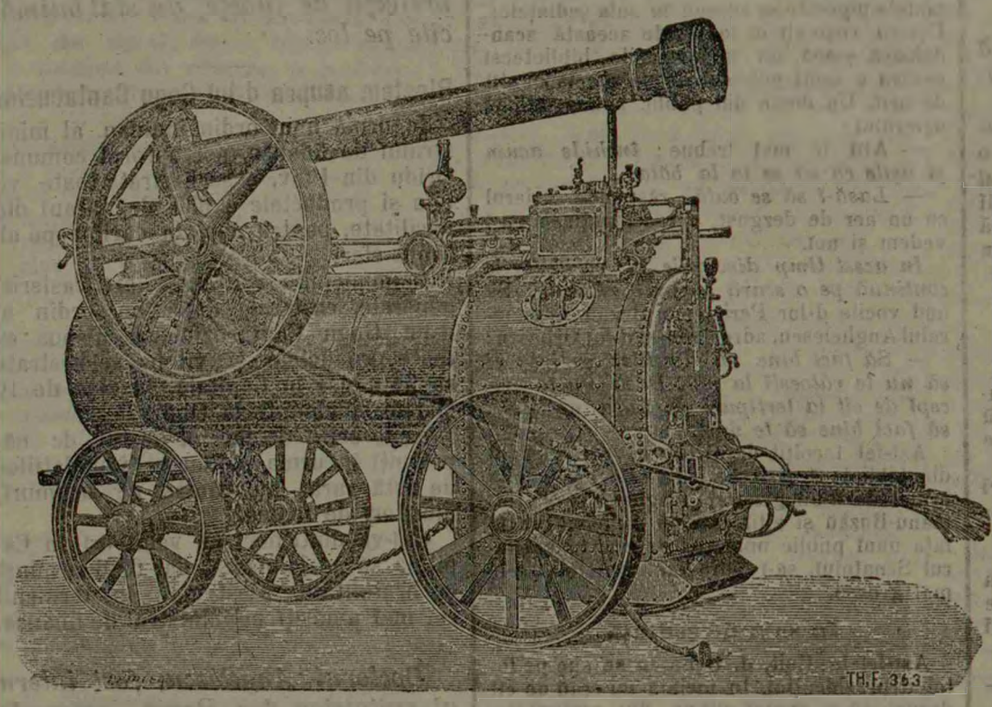

MAŞINELE **„FLÖTHER"** treeră mult, curat, fără de risipă, fără a sparge bóbe şi fără a înegri grîul la cas de mălură.

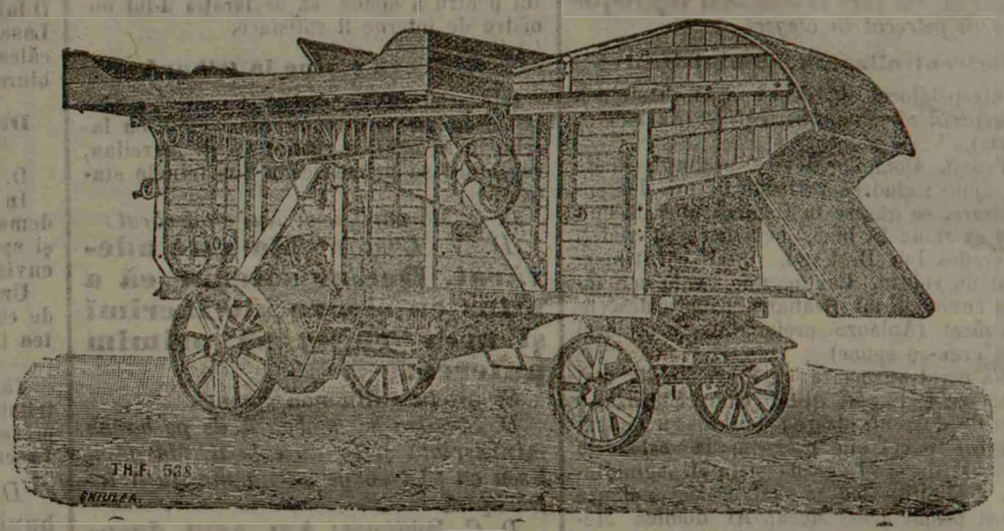

PLUGURĬ UNIVERSALE — **PLUGURĬ NORMALE**

Cele maĭ bune şi solide, construite numaĭ din oţel — Cu 2, 3 şi 4 Brăzdare.— Tot-d'a-una 500—600 pluguri în Deposit

PLUGURĬ CU SEMĂNĂTOR DE PORUMB Cele maĭ PRACTICE. Cu maĭ multe brăzdare.

Semănătorĭ, manuale în lat şi în rîndurĭ.

Trioare originale „HEID" în toate mărimile cele maĭ bune existente.

Vînturătorĭ, transportabile cu aparat de scos mălura.

Greble de fin,—Maşinĭ de tăiat paie şi fîn.

Grape, flexibile şi diagonale, cu două şi treĭ cîmpurĭ şi cu dinţĭ de oţel.

Răriţĭ, Cultivatorĭ, Tăvălucĭ.

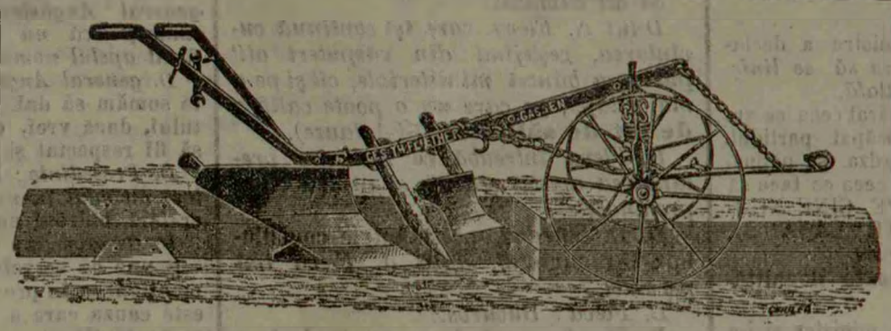

Morĭ TRANSPORTABILE, pe postament de lemn şi de fier, simple, duble, triple şi quadruple, din cele maĭ renumite fabricĭ, de 36, 42 şi 48 ţolurĭ.

Pietre de Moară FRANCEZE 1-a calitate, din Lafertésous-Société Meulliére Dupety & Co., compuse din maximum 4-5 bucăţĭ, întregĭ fără piept. Toate mărimile.

Batoze de Porumb SIMPLE şi DUBLE, manuale şi cu aburĭ, cu *Elevator* ultimul sistem perfecţionat.

Curele de transmisiune ENGLEZEŞTI, 1-a calitate simple şi duble, şi toate lăţimile.

Pompe pentru spălatul cazanelor, de incendiŭ şi grădinĭ.

Părţĭ de reservă. — Muşamale. — Maşine de scărmănat lînă. — Pive de postav. — Motoare cu petrol şi cu gaz.

Secerătoare simple „CONTINENTAL" şi Cositoare

Secerătoarea „BONNIE"

CU APARAT DE LEGAT SNOPI — CU TAIŞUL LA „*DREAPTA*"

din renumita fabrică ***JOHNSTON HARVESTER*** Comp., Batavia (America). Model 1898. Cele maĭ uşoare şi solide, construite din oţel

Garanţie absolută pentru perfecta funcţionare şi material solid al tutulor maşinelor

Reprezentant general a Renumiteĭ Case SIMON BÜHLER & BAUMANN

Pentru **Instalaţiunĭ de MORI perfect Automatice cu Valţuri**

Bucureşti.—Tipografia [illegible] No. 3.—Bucureşti

www.dacoromanica.ro